

Arrest

nr. 292 191 van 20 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 1991.

1.2. Verzoeker dient op 31 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 5 oktober 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en op 12 december 1991 geboren te zijn in Mogadishu in Somalië. Na het overlijden van uw moeder, u was toen drie jaar oud, verhuisde uw vader met u naar Beled Hawo omdat hij van daar afkomstig was. Tot aan uw vertrek uit het land woonde u in Beled Hawo samen met uw eigen gezin, uw vader en uw drie zussen. U behoort tot de clan Madhiban, een clan die door de andere Somalische clans gediscrimineerd wordt.

Sinds 2013 bent u getrouwd met A.A.A. ([...]). Nadat u in 2015 het land verliet om naar Europa te reizen had u zes jaar lang geen contact met uw vrouw. Sinds november 2021 vonden jullie elkaar terug in België, waar jullie sinds februari 2022 samen in het opvangcentrum in Broechem verblijven. U hebt met uw vrouw drie kinderen: H.M.H.H (DVZ [...]) en H.M.H. (DVZ [...]) verlieten Somalië samen met uw vrouw in april 2020 en S.M.H. werd op 17 juli 2022 geboren in België.

Uw problemen begonnen in 2015 toen u werkzaam was als kapper. Al Shabaab beschuldigde u ervan dat u de haren van mannen fout knipte omdat u het op een Westerse manier deed. U kreeg vijf keer een sms van Al Shabaab waarin stond dat als u niet zou stoppen met uw werk als kapper ze u zouden vermoorden. Door deze bedreigingen besloot u het land te verlaten.

Indien u zou moeten terugkeren naar Somalië vreest u dezelfde problemen als voor uw vertrek. Daarnaast zegt u dat u gediscrimineerd werd en dus nooit zal terugkeren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een geboortebewijs van uw zoon S., uw verblijfskaart en medische kaart van Italië, uw vluchtelingenpaspoort verkregen in Italië en een besnijdenisattest van uw dochter H. Op 30 december 2022 ontving het CGVS nog enkele opmerkingen aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS X, p. 4-5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het

ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u, vooreerst, uw herkomst uit de stad Beled Hawo niet aannemelijk heeft gemaakt. Zo verklaarde u initieel bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u geboren werd in Garbaharey in de provincie Gedo (bijlage 26; verklaring DVZ, 11.03.2022, vraag 4-5). Later, op 11 maart 2022, liet u deze informatie aanpassen en verklaarde u geboren te zijn in Mogadishu. Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u dat u tegen de persoon die de registratie deed Mogadishu had gezegd, maar dat die persoon uit zichzelf Garbaharey noteerde. Geconfronteerd met het feit dat dit een vreemde uitleg is zegt u dat u wel degelijk gezegd had dat u geboren werd in Mogadishu en opgroeide in Beled Hawo, maar dat die persoon zei dat u de hoofdplaats moest geven en u daarom Garbaharey zei. Deze uitleg is echter onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te klaren. Het is immers niet aannemelijk dat een medewerker van de DVZ uit zichzelf deze informatie zou aanpassen. Voorts verklaarde u bij uw registratie ook dat u geboren werd op 2 oktober 1994 (zie bijlage 26). Eveneens op 11 maart 2022 liet u uw geboortedatum aanpassen van 2 oktober 1994 naar 12 december 1991 (bijlage 26). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u hierover dat u zich eerder vergist had omdat uw vrouw ziek was. Opnieuw een weinig aannemelijke uitleg die aan uw verklaringen de geloofwaardigheid ontnemt. Dat u dan ook de Belgische autoriteiten zonder schroom trachtte te misleiden tast in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid aan.

Verder is uw kennis over Beled Hawo, de stad waar u meer dan twintig jaar gewoond zou hebben, dermate beperkt dat uw herkomst niet geloofwaardig word bevonden. Zo noemt u om te beginnen de wijken in Beled Hawo, namelijk Bu'ada, waar u zou gewoond hebben, Dhabad, Qansaxa, Naseenga en Buurka. Gevraagd welke wijken aan de uwe grenzen zegt u dat het in de buurt ligt van Dhabad en dat alle wijken in de buurt zijn. De vraag wordt herhaald en u zegt 'Bu'ada, Dhabad en Qansaxa'. U wordt erop gewezen dat u opnieuw uw eigen wijk herhaalt waarop u zelf de vraag stelt aan de protection officer of die wil weten welke wijken ernaast liggen. De protection officer bevestigt, waarop u stelt dat Buurta Sagaro ernaast ligt en de rest 'verder' ligt (CGVS X, p. 6). Met deze vage uitleg weet u geen duidelijk beeld te scheppen van de opdeling van uw stad. Verder verklaart u dat Beled Hawo ongeveer 240 kilometer van Mogadishu ligt, terwijl de afstand in realiteit ongeveer dubbel zo lang is (CGVS X, p. 5). Daarnaast zegt u ook nog dat Garbaharey ten noorden van Beled Hawo ligt, terwijl het een heel stuk zuidelijker gelegen is (CGVS X, p. 17; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Voorts is het ook niet logisch dat u verklaart dat er een kleine luchthaven in de buurt van Beled Hawo is, maar dat u verder niet kan zeggen hoe die heet of waar die gelegen is buiten dat ze 'aan een kant van de stad' zou liggen (CGVS X, p. 17). Hierdoor weet u dus niet te overtuigen dat u van Beled Hawo afkomstig bent.

Gevraagd wat u nog kan vertellen over Beled Hawo zodat het voor het CGVS duidelijk is dat u van daar bent komt u niet verder dan te zeggen dat er droogte was en dat er aan landbouw wordt gedaan in de omgeving. U wordt daarop gevraagd om iets over uw eigen wijk te vertellen en stelt dat er huizen, hutten en kleine huisjes van golfplaten stonden. Gewezen op het feit dat dit heel algemeen is en gevraagd of u iets kan vertellen over bepaalde plaatsen of markten die u bij naam kan noemen zegt u opnieuw heel algemeen dat 'de winkels namen hadden' en dat 'mensen kolen verkochten in kleine hutjes' (CGVS X, p. 16). Uw verklaringen zijn dan ook dermate oppervlakkig en niet doorleefd dat ze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Beled Hawo. Ook wanneer wordt gevraagd naar bekende gebouwen weet u enkel het ziekenhuis Khalil te noemen. Gevraagd naar de wijk waarin dat gelegen is antwoordt u opnieuw afwijkend door te zeggen dat het 'in de stad' ligt. Evenmin kan u zeggen in welke wijk het politiekantoor gelegen is (CGVS X, p. 17). Uw kennis over Beled Hawo is dan ook zo beperkt dat u opnieuw niet weet aan te tonen dat u ervan afkomstig bent.

Verder vermeldt u de rivier Dawo, een grote rivier die aan de rand van Beled Hawo zou passeren, maar zegt u erbij dat u er enkel van hoorde en de rivier nooit zelf zag. U wordt gevraagd naar meer uitleg over welke dorpen aan welke kant van de rivier liggen, maar zegt dat u nooit naar de overkant ging (CGVS X, p. 17). Opnieuw weet u geen informatie te geven over de directe omgeving van uw dorp.

Voorts weet u ook weinig te vertellen over de clanverhoudingen in uw dorp. Zo zegt u dat de meeste mensen daar behoren tot de marehan, maar weet u niet welke subclans van de marehan er in Beled Hawo woonden (CGVS X, p. 9). Evenmin weet u welke clans er nog wonen buiten de marehan en verklaart u dat door te zeggen dat de andere clans zich te goed voelden voor jullie en dat jullie niet met hen mochten zitten of praten (CGVS X, p. 9). Gezien de vele clanconflicten en moeilijke clanverhoudingen in Beled Hawo mag men echter verwachten dat u hierover iets zou kunnen vertellen. Wanneer specifiek wordt gevraagd naar clanconflicten begint u over een conflict in 2016. Dat is op zijn minst opmerkelijk aangezien u op dat moment het land al verlaten zou hebben. Hierop gewezen zegt u dat u het vernam van uw klanten in Italië. Nogmaals gevraagd naar conflicten van voor uw vertrek zegt u dat u hierover nooit iets gehoord heeft (CGVS X0, p. 9; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u hierover niets kan vertellen doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Tot slot wordt u nog gevraagd of Kenia een bepaalde inmenging had in uw regio. U zegt daarop dat u 'altijd hoorde dat Kenia onderweg was en wilde overnemen'. Gevraagd op welke manier Kenia inmenging had in uw regio blijft u opnieuw vaag en herhaalt u dat Kenia invloed had en zegt u dat mensen voor hen werkten. Deze uitleg is te beknopt om te overtuigen. Verder weet u ook niets te vertellen over bekende personen uit uw regio (CGVS X, p. 19). Uit bovenstaande vaststellingen wordt dan ook geconcludeerd dat aan uw herkomst uit Beled Hawo geen geloof kan worden gehecht.

Voorts laat uw algemene kennis over Somalië te wensen over. Zo verklaarde u dat in de tijd dat u in Somalië woonde één dollar zes Somalische shilling waard was. In 2015 was één dollar echter ongeveer 20000 Somalische shilling waard. Dat u hier volledig de bal mislaat vergroot dan ook het vermoeden dat u niet uit Somalië afkomstig bent. U wordt gevraagd om de provincies van Somalië te noemen, behalve Gedo en antwoordt opnieuw naast de kwestie door plaatsen in uw buurt te noemen en vermeldt daarbij geen enkele provincie. Gevraagd naar andere regio's in Somalië noemt u Puntland, Mogadishu, Hargeisa en Jubaland. U wordt daarop gevraagd welke regio's van Somalië deel uitmaken van Jubaland en zegt dat u enkel weet dat het deel uitmaakt van de provincie Gedo. Gevraagd in welke provincie Mogadishu dan ligt zegt u dat het in Somalië ligt en dat Somalië in Afrika ligt tussen Ethiopië, Kenia en Djibouti (CGVS X, p. 20). U kan over uw vermeende land van nationaliteit dan ook niet veel informatie verschaffen en geeft op meerdere momenten informatie die foutief is (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze vaststellingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde nationaliteit.

Wanneer gevraagd wordt naar de president van Somalië zegt u correct dat Hassan Sheikh aan de macht was toen u nog in Somalië woonde. U wordt om meer uitleg gevraagd over zijn regeerperiode en zegt dat het daarvoor Sheikh Sharif en de Islamitische rechtbanken waren. Gevraagd wat u kan zeggen over de Islamitische rechtbanken zegt u enkel dat het een religieuze groepering was en bent u dus opnieuw erg kort van stof. Wanneer u wordt gevraagd naar Al Shabaab zegt u dat ze de leiding hadden van 2008 tot 2010. U wordt gevraagd naar hun aanwezigheid in de stad en problemen die de mensen hadden, maar komt niet verder dan te verwijzen naar uw eigen problemen en te zeggen dat mannen een korte broek moesten dragen en vrouwen lange jurken. U wordt gevraagd naar specifieke veiligheidsincidenten, gevechten, machtswissels of aanslagen en herhaalt enkele keren dat er 'altijd aanslagen waren' om dan opnieuw naar uw eigen problemen te verwijzen. De protection officer vraagt u daarop om uit te leggen hoe Al Shabaab in 2010 uit de stad vertrok waarop u opnieuw erg vaag antwoordt door te zeggen dat de overheid kwam en 'Al Shabaab dan weg was'. Gevraagd naar meer details moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS X, p. 18). Uw beperkte kennis over de machthebbers in Somalië versterkt het vermoeden dat u niet van daar afkomstig bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Beled Hawo gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 5 oktober 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte en eerlijke verklaringen. U werd er ook op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS X, 4). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst (CGVS X, p. 17). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Terzijde wordt nog opgemerkt dat wat betreft uw asielrelaas u ook hier op vele vlakken inconsistente verklaringen aflegt. Zo zei u bij de DVZ dat u in Somalië werkzaam was als landbouwer (verklaring DVZ, 11.03.2022, vraag 12). Later verklaarde u echter dat u kapper was. Hiernaar gevraagd zegt u dat u een andere vraag werd gesteld, namelijk waar Beled Hawo om bekend stond. Dat vindt echter geen weerslag in het verslag. Sterker nog, het lijkt erop dat u uw verklaringen hebt aangepast nadat u met uw vrouw sprak met het oog op het verkrijgen van een statuut van internationale bescherming in België. Geconfronteerd hiermee stelt u simpelweg dat u niet weet wat uw vrouw verklaard heeft. Dat is echter opnieuw onaannemelijk aangezien jullie sinds februari 2022 samen in het opvangcentrum wonen. Voorts verklaarde u bij de DVZ ook dat u een broer hebt die in 2013 door Al Shabaab gedood werd. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u echter dat u enkel drie zussen had. U probeert uw fout nog recht te zetten door te zeggen dat u uw broer niet meetelt omdat hij overleden is (CGVS X, p. 20). De protection officer heeft u echter aan het begin van het interview gevraagd of u buiten die drie zussen nog andere broers of zussen heeft die misschien vermist of overleden zijn waarop u stelde van niet (CGVS X, p. 11). Dat u dan later simpelweg uw verklaringen aanpast bevestigt opnieuw dat u niet eerlijk bent over wat u vertelt. Voorts verklaarde u ook bij de DVZ dat uw moeder in 2017 vermoord werd door Al Shabaab (verklaring DVZ 11.03.2022, vraag 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u echter dat uw moeder een natuurlijke dood stierf. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u dat nooit hebt gezegd (CGVS X, p. 20). Opnieuw een uitleg die de vastgestelde tegenstrijdigheid niet kan verklaren.

In verband met uw minderjarige dochter H.M.H., waarvan u verklaart dat ze geboren is op 10 november 2014 in Beled Hawo, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) aangehaald. U legt ook een attest neer waaruit blijkt dat ze onbesneden is. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Beled Hawo wordt er, rekening houdend met het algemeen hoge VGVprevalentiepercentage in de Somalische gemeenschap, het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat uw vrouw zelf vrouwelijke genitale verminking onderging, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar."

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar."

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaamsof geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting." Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

"Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige."

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is." De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter H. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

Uw verblijfskaart en medische kaart van Italië en uw vluchtelingenpaspoort verkregen in Italië bevestigen dat u daar een beschermingsstatus heeft. Dat u in Italië een status ontving wil echter niet automatisch zeggen dat de Belgische autoriteiten u eveneens een status toekennen. Uw dossier werd in België beoordeeld op basis van uw vluchtmotieven ten opzichte van Somalië. Dat u elders in Europa een status heeft kan aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen.

Het geboortecertificaat van uw zoon S. bevestigt zijn geboorte, maar heeft verder geen invloed op de inhoud van uw beslissing.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud wordt opgemerkt dat deze geen nieuwe informatie bevatten. Er werd dan ook rekening mee gehouden maar ze kunnen niets veranderen aan de inhoud van uw beslissing.

Inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote werd op basis van haar eigen elementen beslist. Wat betreft haar verzoek werd eveneens overgegaan tot het nemen van een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van het "algemeen beginsel van voorzichtigheid", van het beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

"II.1. IN HOOFDORDE : ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980)

a. Voorafgaande opmerkingen

De tegenpartij meent dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde Somalische nationaliteit van verzoeker.

Het lijkt echter duidelijk dat de tegenpartij geen rekening gehouden heeft met verschillende, beslissende elementen, die nochtans duidelijk aantonen dat verzoeker de Somalische nationaliteit bezit.

- Verzoeker is het Somalisch machtig en heeft ook zijn persoonlijk onderhoud in het Somalisch afgelegd. Het Somalisch wordt hoofdzakelijk in Somalië gesproken, zodat de taal van verzoeker reeds een duidelijke indicatie is van de Somalische nationaliteit van verzoeker.

- Verzoeker werd in Italië erkend als vluchteling (NPO, p. 4), als Somalische onderdaan. De Italiaanse asielinstanties hebben de nationaliteit van verzoeker niet in twijfel getrokken.

De Belgische asielinstanties verwijzen wel vaker naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn uitspraak van 21.12.2011 in de gevoegde zaken C-411/10 en C-493/10 volgens dewelke het gemeenschappelijk Europees stelsel tot het verkrijgen van internationale bescherming is uitgedacht in een context van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten. Hoewel elke lidstaat zijn eigen asielbeleid voert, en een dergelijke erkenning geen recht geeft op een automatische overdracht van deze status naar België, is één van de essentiële aspecten van de vluchtelingenstatus, zoals gedefinieerd door het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967, het internationale karakter ervan. In de conclusies van de UNHCR betreffende de extraterritoriale werking van de vaststelling van de vluchtelingenstatus lezen wij :

« A reconnu (...) que le statut de réfugié déterminé dans un Etat contractant ne doit être remis en question par un autre Etat contractant que dans des cas exceptionnels s'il apparaît que l'intéressé ne remplit manifestement pas les conditions requises par la Convention, par exemple s'il est découvert des faits indiquant que les déclarations initialement faites étaient frauduleuses ou montrant que l'intéressé tombe sous le coup d'une des clauses de cessation ou d'exclusion prévues par la Convention de 1951 » (wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : heeft erkend (...)) dat de vluchtelingenstatus die in een verdragsluitende staat verleend werd slechts in uitzonderlijke gevallen door een andere verdragsluitende staat kan worden aangevochten indien blijkt dat de betrokkene kennelijk niet voldoet aan de door het Verdrag gestelde voorwaarden, bijvoorbeeld indien feiten worden ontdekt waaruit blijkt dat de aanvankelijk afgelegde verklaringen

frauduleus waren of waaruit blijkt dat de betrokkene onder een van de beëindigings- of uitsluitingsclausules voorzien in het Verdrag van 1951 valt)

Om het risico van tegenstrijdige beslissingen tussen verschillende landen te beperken, kan een erkenningsbeslissing van een verdragsluitende staat slechts in uitzonderlijke omstandigheden in twijfel getrokken worden door een andere verdragsluitende staat. Het kwam dan ook aan de tegenpartij toe om voldoende duidelijke vragen te stellen aan verzoeker over Somalië en over zijn Somalische nationaliteit. Dit lijkt in casu niet het geval geweest te zijn (zie infra). De tegenpartij heeft bij het stellen van deze vragen ook geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker (zie infra).

De erkenning van verzoeker als vluchteling in Italië, onder een Somalische identiteit, is opnieuw een duidelijke indicatie van de Somalische nationaliteit van verzoeker.

- Verzoeker is getrouwd met een Somalische onderdaan. De Somalische nationaliteit van de vrouw van verzoeker wordt niet in twijfel getrokken door de tegenpartij (2111946).

- Verzoeker is ook de vader van drie Somalische kinderen. De Somalische nationaliteit van de kinderen van verzoeker wordt ook aanvaard, aangezien één van de kinderen, H, erkend werd als vluchteling door de tegenpartij, omwille van het hoog risico dat zij loopt op vrouwelijke genitale verminking in Somalië.

Gelet op deze verschillende factoren, die duidelijk wijzen in de richting van het bezit van de Somalische nationaliteit, moest de tegenpartij op een uitzonderlijk voorzichtige manier handelen, indien zij de Somalische nationaliteit van verzoeker in twijfel wilde trekken.

Dit lijkt echter niet het geval te zijn geweest.

Zo heeft de tegenpartij absoluut geen rekening gehouden, bij het evalueren van de kennis die van verzoeker verwacht kan worden over Somalië, met zijn profiel en zijn cognitieve vaardigheden :

- Verzoeker is enkel naar een Koranschool gegaan en heeft nooit het regulier onderwijs gevolgd in Somalië (NPO, p. 11),

- Verzoeker heeft zijn land van herkomst reeds in 2015 (7 jaar voor zijn persoonlijk onderhoud) verlaten (NPO, p. 6),

- De moeder van verzoeker is overleden toen hij amper 3 jaar oud was (NPO, p. 5),

- Verzoeker heeft 6-jaar lang geen contact gehad met zijn vrouw en kinderen, die nog in Somalië verbleven (NPO, p. 7). De bezorgdheid om zijn familie heeft een grote stress teweeggebracht en een zware impact gehad op zijn psychologische toestand,

- Verzoeker komt van de clan Madiban, die in Somalië minacht wordt (NPO, p. 8 – “Ze hebben een lage status, ze mogen niet alle beroepen uitvoeren. Ze mogen geen functie hebben in de politiek. Ze zijn geen ministers enzo, ze doen alleen maar lage jobs” (wij onderlijnen),

- Verzoeker is opgegroeid in een regio waar de veiligheidssituatie slecht was, en er veel aanslagen werden gepleegd. Het was gevaarlijk om zich ver van huis te begeven,

- Verzoeker is in 2013 trouwens gewond geraakt in een aanslag in Somalië (NPO, p. 13).

Verzoeker is slechts jaren later in Italië geopereerd geweest,

- Verzoeker heeft ook in Europa, voor zijn aankomst in België, in menonwaardige omstandigheden geleefd : hij was na 6 maanden dakloos (NPO, p. 14), had geen werk (NPO, p. 14).

Deze elementen hebben een zekere kwetsbaarheid veroorzaakt in hoofde van verzoeker. Verzoeker heeft zich niet kunnen ontwikkelen als een persoon uit het Westen. Dit legt uit waarom verzoeker op sommige vragen niet heeft kunnen antwoorden, de vragen soms niet heeft begrepen of soms naast de kwestie heeft geantwoord (zie infra). Het lijkt duidelijk dat de tegenpartij hiermee geen rekening heeft gehouden bij het beoordelen van de kennis die van verzoeker verwacht kan worden (bijvoorbeeld de afstand tussen Beled Hawo en Mogadishu), maar ook bij het voeren van het interview (zo werden vele vragen, die duidelijk naast de kwestie werden beantwoord, niet opnieuw gesteld).

Uiteindelijk dient er ook rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker veel correcte informatie heeft kunnen verschaffen betreffende zijn land en zijn regio van herkomst. Het lijkt duidelijk dat de tegenpartij enkel rekening heeft gehouden met de negatieve elementen van de verklaringen van verzoeker maar geen aandacht heeft besteed aan de positieve elementen.

b. De bestreden beslissing

1) De herkomst van verzoeker uit de stad Beled Hawo

De tegenpartij meent vooreerst dat verzoeker zijn herkomst uit de stad Beled Hawo niet aannemelijk heeft gemaakt :

1.1. De geboorteplaats en -jaar van verzoeker

De tegenpartij meent dat verzoeker misleidende verklaringen aflegt betreffende zijn geboorteplaats :

“Zo verklaarde u initieel bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u geboren werd in Garbaharey in de provincie Gedo (bijlage 26; verklaring DVZ, 11.03.2022, vraag 4-5). Later, op 11 maart 2022, liet u deze informatie aanpassen en verklaarde u geboren te zijn in Mogadishu. Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u dat u tegen de persoon die de registratie deed Mogadishu had gezegd, maar dat die persoon uit zichzelf Garbaharey noteerde. Geconfronteerd met het

feit dat dit een vreemde uitleg is zegt u dat u wel degelijk gezegd had dat u geboren werd in Mogadishu en opgroeide in Beled Hawo, maar dat die persoon zei dat u de hoofdplaats moest geven en u daarom Garbaharey zei. Deze uitleg is echter onvoldoende om de vastgestelde 6 tegenstrijdigheden op te klaren. Het is immers niet aannemelijk dat een medewerker van de DVZ uit zichzelf deze informatie zou aanpassen. Voorts verklaarde u bij uw registratie ook dat u geboren werd op 2 oktober 1994 (zie bijlage 26). Eveneens op 11 maart 2022 liet u uw geboortedatum aanpassen van 2 oktober 1994 naar 12 december 1991 (bijlage 26). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u hierover dat u zich eerder vergist had omdat uw vrouw ziek was. Opnieuw een weinig aannemelijke uitleg die aan uw verklaringen de geloofwaardigheid ontnemt. Dat u dan ook de Belgische autoriteiten zonder schroom trachtte te misleiden tast in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid aan".

Verzoeker heeft bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud uitgelegd dat er een miscommunicatie was geweest bij de Dienst vreemdelingenzaken betreffende zijn geboorteplaats en dat hij eigenlijk geboren is in Mogadishu (NPO, p. 5). Hij heeft dit dan ook op een spontane wijze uitgelegd, voordat hij geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid. Verzoeker legt uit dat er mogelijk een misverstand is geweest omdat Garbaharey de hoofdstad is van de provincie Gedo, provincie waartoe ook zijn eigen verblijfplaats Beled Hawo behoort.

Hoe dan ook is dit element absoluut onvoldoende om te concluderen dat verzoeker geen nood heeft aan bescherming in België. In de gids van procedures en criteria die moeten worden toegepast bij het bepalen van de vluchtelingenstatus op grond van het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen lezen wij :

« Si normalement un seul entretien doit suffire pour faire la lumière sur la position du demandeur, une entrevue supplémentaire peut être nécessaire pour permettre à l'examineur de résoudre les inconsistencies apparentes et les contradictions et pour trouver l'explication de toute représentation fautive ou dissimulation de faits matériels. En elles-mêmes, des déclarations inexactes ne constituent pas une raison pour refuser le statut de réfugié et l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diversescirconstances du cas »2 (wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : Hoewel normaal gesproken een enkel onderhoud voldoende zou moeten zijn om licht te werpen op de positie van de verzoeker, kan een aanvullend onderhoud nodig zijn om de examiner in staat te stellen duidelijke inconsistenties en tegenstrijdigheden op te lossen en een verklaring te vinden voor elke verkeerde voorstelling van zaken of het verbergen van materiële feiten. Onjuiste verklaringen vormen op zich geen reden om de vluchtelingenstatus te weigeren en de examiner heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te beoordelen in het licht van de verschillende omstandigheden van het geval).

1.2. De kennis van verzoeker over Beled Hawo

De tegenpartij meent ook dat de kennis van verzoeker over Beled Hawo dermate beperkt is dat zijn herkomst niet geloofwaardig kan worden bevonden.

• De wijken in Beled Hawo en geografie :

Betreffende de wijken en geografie van Beled Hawo, meent de tegenpartij wat volgt :

"Zo noemt u om te beginnen de wijken in Beled Hawo, namelijk Bu'ada, waar u zou gewoond hebben, Dhabad, Qansaxa, Naseenga en Buurka. Gevraagd welke wijken aan de uwe grenzen zegt u dat het in de buurt ligt van Dhabad en dat alle wijken in de buurt zijn. De vraag wordt herhaald en u zegt 'Bu'ada, Dhabad en Qansaxa'. U wordt erop gewezen dat u opnieuw uw eigen wijk herhaalt waarop u zelf de vraag stelt aan de protection officer of die wil weten welke wijken ernaast liggen. De protection officer bevestigt, waarop u stelt dat Buurta Sagaro ernaast ligt en de rest 'verder' ligt (CGVS X, p. 6). Met deze vage uitleg weet u geen duidelijk beeld te scheppen van de opdeling van uw stad. Verder verklaart u dat Beled Hawo ongeveer 240 kilometer van Mogadishu ligt, terwijl de afstand in realiteit ongeveer dubbel zo lang is (CGVS X, p. 5). Daarnaast zegt u ook nog dat Garbaharey ten noorden van Beled Hawo ligt, terwijl het een heel stuk zuidelijker gelegen is (CGVS X, p. 17; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Voorts is het ook niet logisch dat u verklaart dat er een kleine luchthaven in de buurt van Beled Hawo is, maar dat u verder niet kan zeggen hoe die heet of waar die gelegen is buiten dat ze 'aan een kant van de stad' zou liggen (CGVS X, p. 17). Hierdoor weet u dus niet te overtuigen dat u van Beled Hawo afkomstig bent.

Verzoeker kan niet akkoord gaan met de conclusietrekking van de tegenpartij. Verzoeker heeft duidelijk gezegd dat zijn eigen wijk, Bu'ada, in het noorden van de stad Beled Hawo ligt en dat de wijken Dhabad en Qansaxa aan zijn eigen wijk grenzen (NPO, p. 6) :

[...].

Het antwoord van verzoeker komt overeen met de objectieve informatie betreffende de wijken van Beled Hawo (stuk 3). Het lijkt duidelijk dat de tegenpartij dit zelfs niet heeft gecontroleerd maar, zonder geen enkele ernstige grondslag, geconcludeerd heeft dat de antwoorden van verzoeker niet geloofwaardig waren.

Voor wat betreft de afstand tussen Beled Hawo en Mogadishu, is het voor verzoeker heel moeilijk om deze in te schatten. Verzoeker is nooit naar een reguliere school gegaan en heeft deze afstand ook slechts één keer afgelegd toen hij 3 jaar oud was (zie NPO, p. 5). Het lijkt duidelijk, bij het lezen van zijn verhoorverslag, dat verzoeker een laaggeschoolde persoon is. De kennis die van verzoeker verwacht wordt (afstand tussen Beled Hawo en Mogadishu), is disproportioneel en niet in overeenstemming te brengen met het profiel van verzoeker.

Verzoeker weet heel goed dat Garbaharey ten zuiden van Beled Hawo ligt, aangezien Beled Hawo aan de grens met Kenia ligt en men zich, in het noorden van Beled Hawo, dus in een ander land bevindt (verzoeker heeft ook duidelijk gezegd dat Beled Hawo aan de grens tussen Kenia, Ethiopië en Somalië lag). Het lijkt duidelijk dat verzoeker de vraag andersom heeft verstaan. Er dient opnieuw opgemerkt te worden dat de vraagstelling absoluut niet aangepast was aan het profiel van verzoeker, die moeilijkheden heeft om verbanden te leggen.

Uiteindelijk, betreffende de luchthaven dichtbij Beled Hawo, wenst verzoeker te benadrukken dat deze in Kenia ligt, waar men een andere taal spreekt, en niet in Somalië. Het lijkt dan ook logisch dat verzoeker de naam van de luchthaven niet kent. Verzoeker is trouwens nooit naar de luchthaven gegaan (NPO, p. 17) en is ook nooit dichtbij de luchthaven geweest.

- **Algemene kennis van verzoeker over zijn dorp :**

De tegenpartij meent ook betreffende de algemene kennis van verzoeker over zijn dorp :

“Gevraagd wat u nog kan vertellen over Beled Hawo zodat het voor het CGVS duidelijk is dat u van daar bent komt u niet verder dan te zeggen dat er droogte was en dat er aan landbouw wordt gedaan in de omgeving. U wordt daarop gevraagd om iets over uw eigen wijk te vertellen en stelt dat er huizen, hutten en kleine huisjes van golfplaten stonden. Gewezen op het feit dat dit heel algemeen is en gevraagd of u iets kan vertellen over bepaalde plaatsen of markten die u bij naam kan noemen zegt u opnieuw heel algemeen dat ‘de winkels namen hadden’ en dat ‘mensen kolen verkochten in kleine hutjes’ (CGVS X, p. 16). Uw verklaringen zijn dan ook dermate oppervlakkig en niet doorleefd dat ze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Beled Hawo. Ook wanneer wordt gevraagd naar bekende gebouwen weet u enkel het ziekenhuis Khalil te noemen. Gevraagd naar de wijk waarin dat gelegen is antwoordt u opnieuw afwijkend door te zeggen dat het ‘in de stad’ ligt. Evenmin kan u zeggen in welke wijk het politiekantoor gelegen is (CGVS X, p. 17). Uw kennis over Beled Hawo is dan ook zo beperkt dat u opnieuw niet weet aan te tonen dat u ervan afkomstig bent. Verder vermeldt u de rivier Dawo, een grote rivier die aan de rand van Beled Hawo zou passeren, maar zegt u erbij dat u er enkel van hoorde en de rivier nooit zelf zag. U wordt gevraagd naar meer uitleg over welke dorpen aan welke kant van de rivier liggen, maar zegt dat u nooit naar de overkant ging (CGVS X, p. 17). Opnieuw weet u geen informatie te geven over de directe omgeving van uw dorp”.

De tegenpartij meent dat de verklaringen van verzoeker weinig doorleefd zijn. Echter, verzoeker heeft, 7 jaar na zijn vlucht, als laaggeschoolde persoon, zijn buurt willen uitleggen aan de protection officer en hoe deze eruit zag. Waar verzoeker duidelijk gezegd heeft dat de winkels namen hadden, heeft de tegenpartij niet gevraagd aan verzoeker om deze namen te geven. De vraagstelling gedurende het persoonlijk onderhoud was niet aangepast aan het profiel van verzoeker, die er dan ook duidelijk vanuit ging dat zijn antwoord bevredigend was.

Voor wat betreft de ligging van het politiekantoor, heeft verzoeker uitgebreidere verklaringen afgelegd dan wat de tegenpartij laat uitschijnen. Zo heeft verzoeker duidelijk uitgelegd dat het politiekantoor gelegen was aan het kruispunt (NPO, p. 17) wat ook duidelijk blijkt uit de kaart van Beled Hawo (stuk 4) [...]

Voor wat betreft de rivier Dawo, legt verzoeker uit dat de rivier aan de andere kant van de grens stroomt, in Kenia (stuk 5). Verzoeker heeft de rivier dan ook nooit met zijn eigen ogen gezien (NPO, p. 17) en is zeker niet aan de overkant van de rivier geweest. Hij weet bijgevolg niet wat er aan de overkant van de rivier ligt, wat ook logisch is.

- **De clanverhoudingen :**

De tegenpartij meent betreffende de clanverhoudingen in Beled Hawo wat volgt :

“Voorts weet u ook weinig te vertellen over de clanverhoudingen in uw dorp. Zo zegt u dat de meeste mensen daar behoren tot de marehan, maar weet u niet welke subclans van de marehan er in Beled Hawo woonden (CGVS X, p. 9). Evenmin weet u welke clans er nog wonen buiten de marehan en verklaart u dat door te zeggen dat de andere clans zich te goed voelden voor jullie en dat jullie niet met hen mochten zitten of praten (CGVS X, p. 9). Gezien de vele clanconflicten en moeilijke clanverhoudingen in Beled Hawo mag men echter verwachten dat u hierover iets zou kunnen vertellen. Wanneer specifiek wordt gevraagd naar clanconflicten begint u over een conflict in 2016. Dat is op zijn minst opmerkelijk aangezien u op dat moment het land al verlaten zou hebben. Hierop gewezen zegt u dat u het vernam van uw klanten in Italië. Nogmaals gevraagd naar conflicten van voor uw vertrek zegt u dat u hierover nooit iets gehoord

heeft (CGVS X, p. 9; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u hierover niets kan vertellen doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst".

Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd waarom hij weinig informatie kan geven betreffende de clanverhoudingen in zijn regio van herkomst : hij behoorde zelf tot een minderheidsclan, die minacht en gediscrimineerd werd, zodat hij enkel contact had met zijn eigen clanleden (NPO, p. 9). De clan van verzoeker leefde tussen de andere clans, in het bijzonder tussen de mareban die in zijn regio de meerderheidsclan was.

Verder dient er ook gewezen te worden op het feit dat de tegenpartij geen enkele objectieve informatie brengt betreffende de clanverhoudingen in Beled Hawo, zodat er hoe dan ook niet besloten kan worden dat verzoeker foutieve informatie zou geven.

Verzoeker heeft ook heel uitgebreide verklaringen kunnen afleggen betreffende zijn eigen clan en de behandelingen die zij in Somalië ondergaan (NPO, p. 8) :

"[...]".

Opnieuw kan opgemerkt worden dat de tegenpartij absoluut geen rekening houdt met deze spontane en gedetailleerde verklaringen van verzoeker die dit alles zelf heeft meegemaakt.

Terzijde dient ook opgemerkt te worden dat deze verklaringen over de behandelingen die zijn eigen clan ondergaat in Somalië, ook zijn bewering de Somalische nationaliteit te bezitten, ondersteunt.

- De inmenging van Kenia in de regio van verzoeker en bekende personen uit Beled Hawo :

De tegenpartij meent dat verzoeker weinig informatie heeft over de inmenging van Kenia in zijn regio en over de bekende personen in zijn regio :

"[...]".

Betreffende eventuele inmenging van Kenia in Beled Hawo, dient er gewezen te worden op de extreem vage vraagstelling van de tegenpartij, die opnieuw absoluut niet aangepast was aan het profiel van verzoeker en ook niet getuigt van een grondige analyse van de herkomst van verzoeker. Wij lezen in het verhoorverslag hieromtrent enkel wat volgt :

"[...]".

Verzoeker heeft dus duidelijk gezegd dat Kenia enige invloed had in zijn regio. De tegenpartij heeft hieromtrent echter geen verdere vragen gesteld. De tegenpartij had, op zijn minst, kunnen vragen aan verzoeker wat hij precies bedoelde met het feit dat Kenia mensen had "die voor hun werkten in BH", zeker en vast gelet op het profiel van verzoeker. Dit getuigt opnieuw van een onzorgvuldige analyse van de herkomst van verzoeker, die nochtans duidelijk heeft laten blijken dat hij hieromtrent enige kennis had. Waar de tegenpartij meent dat verzoeker niets kan vertellen over bekende personen uit zijn regio, kan verzoeker opnieuw niet akkoord gaan met de conclusietrekking van de tegenpartij. Zo heeft verzoeker duidelijk kunnen zeggen wie de gouverneur was van zijn stad toen hij vertrokken is en wie de districtscommissaris was (NPO, p. 18). De tegenpartij heeft geen verdere concrete vragen gesteld aan verzoeker betreffende de belangrijke personen uit zijn regio. De vraagstelling was opnieuw helemaal niet aangepast aan het profiel van verzoeker.

- De herkomst van verzoeker uit Beled Hawo :

Gelet op bovenstaande opmerkingen, kan er duidelijk getwijfeld worden aan de ernst van de analyse die door de tegenpartij gevoerd werd.

Dit is des te opmerkelijker dat verzoeker veel informatie heeft kunnen verschaffen over zijn regio van herkomst. Zo heeft verzoeker duidelijk kunnen zeggen die aan de macht was in zijn stad toen hij vertrokken is, wie de districtscommissaris was, dat Al Shabaab tussen 2008 en 2010 de leiding had in zijn stad (NPO, p. 18), enz.

Verzoeker heeft ook correct aangegeven dat zijn stad op de grens lag tussen Kenia, Ethiopië en Somalië en heeft ook correct aangegeven dat de stad aan de overkant van de grens in Kenia Mandera heette (NPO, p. 19), heeft de wijken gegeven van Beled Hawo, heeft duidelijk gezegd dat hij in Beled Hawo gedurende een aanslag gewond werd in 2013, enz.

2) De Somalische nationaliteit van verzoeker

De tegenpartij meent ook dat verzoeker niet aantoont dat hij de Somalische nationaliteit heeft :

"Zo verklaarde u dat in de tijd dat u in Somalië woonde één dollar zes Somalische shilling waard was. In 2015 was één dollar echter ongeveer 20000 Somalische shilling waard. Dat u hier volledig de bal mislaat vergroot dan ook het vermoeden dat u niet uit Somalië afkomstig bent. U wordt gevraagd om de provincies van Somalië te noemen, behalve Gedo en antwoordt opnieuw naast de kwestie door plaatsen in uw buurt te noemen en vermeldt daarbij geen enkele provincie. Gevraagd naar andere regio's in Somalië noemt u Puntland, Mogadishu, Hargeisa en Jubaland. U wordt daarop gevraagd welke regio's van Somalië deel uitmaken van Jubaland en zegt dat u enkel weet dat het deel uitmaakt van de provincie Gedo. Gevraagd in welke provincie Mogadishu dan ligt zegt u dat het in Somalië ligt en dat Somalië in Afrika ligt tussen

Ethiopië, Kenia en Djibouti (CGVS 2212590, p. 20). U kan over uw vermeende land van nationaliteit dan ook niet veel informatie verschaffen en geeft op meerdere momenten informatie die foutief is (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze vaststellingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde nationaliteit".

Betreffende de waarde van de Somalische shilling, wenst verzoeker opnieuw te wijzen op zijn profiel.

Verzoeker is nooit naar een reguliere school gegaan, kan amper lezen en schrijven, en kan ook niet goed tellen. Verzoeker wenst ook te benadrukken dat hij al 7 jaar geleden zijn land van herkomst verlaten heeft. Het lijkt in deze omstandigheden duidelijk dat hij de wisselwaarde met een buitenlandse munt niet kan kennen.

Gedo maakt weldegelijk deel uit van Jubaland. Voor wat betreft de vraag omtrent Mogadishu, lijkt het duidelijk dat verzoeker de vraag niet begrepen heeft en dacht dat hem gevraagd werd in welk land Mogadishu gelegen was. Echter, de tegenpartij heeft de vraag niet opnieuw gesteld om zeker te zijn dat verzoeker deze wel goed begrepen had. De onzorgvuldigheid van de tegenpartij is hier frappant.

De tegenpartij meent verder :

"Wanneer gevraagd wordt naar de president van Somalië zegt u correct dat Hassan Sheikh aan de macht was toen u nog in Somalië woonde. U wordt om meer uitleg gevraagd over zijn regeerperiode en zegt dat het daarvoor Sheikh Sharif en de Islamitische rechtbanken waren. Gevraagd wat u kan zeggen over de Islamitische rechtbanken zegt u enkel dat het een religieuze groepering was en bent u dus opnieuw erg kort van stof. Wanneer u wordt gevraagd naar Al Shabaab zegt u dat ze de leiding hadden van 2008 tot 2010. U wordt gevraagd naar hun aanwezigheid in de stad en problemen die de mensen hadden, maar komt niet verder dan te verwijzen naar uw eigen problemen en te zeggen dat mannen een korte broek moesten dragen en vrouwen lange jurken. U wordt gevraagd naar specifieke veiligheidsincidenten, gevechten, machtswissels of aanslagen en herhaalt enkele keren dat er 'altijd aanslagen waren' om dan opnieuw naar uw eigen problemen te verwijzen. De protection officer vraagt u daarop om uit te leggen hoe Al Shabaab in 2010 uit de stad vertrok waarop u opnieuw erg vaag antwoordt door te zeggen dat de overheid kwam en 'Al Shabaab dan weg was'. Gevraagd naar meer details moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2212590, p. 18). Uw beperkte kennis over de machthebbers in Somalië versterkt het vermoeden dat u niet van daar afkomstig bent".

Verzoeker heeft correcte informatie kunnen geven betreffende de regeerfiguren van Somalië (ook hun clan, zie NPO, p. 19). Betreffende de Islamitische rechtbanken, dient opnieuw gewezen te worden op het feit dat de tegenpartij geen specifieke vragen heeft gesteld, om na te gaan welke informatie verzoeker hieromtrent heeft.

Het lijkt duidelijk dat de tegenpartij geen rekening gehouden heeft met de informatie die verzoeker wel heeft kunnen verstrekken betreffende zijn land van herkomst.

Zo heeft verzoeker :

- de verschillende grote clans in Somalië kunnen opsommen : "Hawiye, Marehan, Murursade, Majerteen. Vooral Majerteen en Hawiye (...). Isaaq, Ise." (NPO, p. 9),

- uitgebreid kunnen vertellen over de droogte van 2011 (NPO, p. 19 en 20),

Er werden hem voor de rest heel weinig vragen gesteld betreffende Somalië, ondanks de bovenstaande opmerkingen die wijzen in de richting van de Somalische nationaliteit van verzoeker (zie supra).

Opnieuw dient er opgemerkt te worden dat een verdragsluitende staat slechts in uitzonderlijke omstandigheden de beslissing van een andere verdragsluitende staat in twijfel kan trekken.

Aangezien verzoeker reeds erkend werd als vluchteling, onder de Somalische nationaliteit, in Italië, moest de tegenpartij op een uiterst serieuze en zorgvuldige manier handelen indien zij de Somalische nationaliteit van verzoeker wilde betwisten. Dit is hier niet het geval geweest (slechts enkele vragen betreffende Somalië, vragen die niet herhaald werden, vragen die niet precies en concreet waren, enz.).

3) Gezinseenheid met de dochter van verzoeker, H, die erkend werd als vluchteling

De tegenpartij meent dat het louter feit dat verzoeker de ouder is van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg heeft voor zijn verzoek om internationale bescherming en hem niet automatisch het recht geeft op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid :

[...]

Verzoeker meent dat de analyse van de tegenpartij te kort door de bocht is.

Het feit dat H niet besneden is, kan niet betwist worden door de tegenpartij. Dit is ook de reden waarom zij erkend werd als vluchteling in België en waarom een terugkeer naar Somalië voor haar uitgesloten is.

Verzoeker meent dat hij een vrees koestert, in geval van terugkeer naar Somalië, omdat hij de vader is van een niet-besneden meisje.

Hijzelf verzet zich tegen deze praktijk : "Ik heb een dochter, ik wil absoluut niet dat mijn dochter daarheen gaat want mijn zussen voeren vrouwelijke besnijdenis uit. Ik ben bang dat ze mijn dochter gaan besnijden" (NPO, p. 21).

Moesten verzoeker, zijn echtgenote en hun andere kinderen terugkeren naar Somalië, zonder H, zullen zij vervolgd worden omwille van hun weigering om H te besnijden.

Dit risico bestaat ongeacht de regio van herkomst van verzoeker en zijn echtgenote. Inderdaad, verzoeker vreest in dit opzicht niet enkel Al Shabaab, maar ook zijn eigen familieleden. Zo heeft hij duidelijk uitgelegd dat deze praktijk diep is ingebed in de cultuur van zijn clan (NPO, p. 7) en dat zijn eigen moeder en zijn zussen besnijders zijn (NPO, p. 11).

Hoewel de tegenpartij van mening is dat de dochter van verzoeker niet kan terugkeren naar Somalië omwille van het risico dat zij loopt om er besneden te worden, gaat de tegenpartij niet tot het einde van deze logica (vrees in hoofde van de ouders die weigeren om hun dochter te besnijden). De onzorgvuldigheid van de tegenpartij is hier opnieuw flagrant.

c. De samenwerkingsplicht van de tegenpartij

Artikel 48/6, §1, van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[...]

Artikel 4, §1, van de Kwalificatierichtlijn voorziet : "[...]"

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij inroep, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek.

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 :

"Deze samenwerkingsplicht werd door het Hof van Justitie in het voormelde arrest M.M. afgebakend. Het Hof stelde dat de samenwerkingsplicht in twee te onderscheiden fasen verloopt: de eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot het verzoek kunnen vormen (= de vaststelling van de relevante elementen), terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of die bewijselementen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming (= kwalificatie van de feiten). Het Hof benadrukte dat de samenwerkingsplicht beperkt is tot de eerste fase en de vaststellingen van de feiten en omstandigheden betreft die als bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen dienen. Het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming (tweede fase) behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De Commissaris-generaal draagt bijgevolg in de eerste fase een deel van de verantwoordelijkheid bij het verzamelen van de relevante elementen noodzakelijk voor de beoordeling van de geloofwaardigheid en de gegrondheid van het verzoek. Dit aspect van de samenwerkingsplicht vindt haar rechtvaardiging in de moeilijkheden die de verzoeker kan ondervinden bij het vergaren van bewijsmateriaal (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, conclusie advocaat-generaal Bot, §§ 64-66), de zwaarwichtige gevolgen die een verkeerde beoordeling kan teweegbrengen, alsook het gegeven dat het de taak is van de asielinstantie om een verzoek tot internationale bescherming objectief, onpartijdig en nauwgezet te onderzoeken (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, § 88). Concreet houdt deze samenwerkingsplicht volgens het Hof van Justitie in dat "indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker." (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-66)3".

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat :

"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven".

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees⁴ lezen wij :

« Often, however, an applicant may not be able to support his statements by documentary or other proof, and cases in which an applicant can provide evidence of all his statements will be the exception rather than the rule. In most cases a person fleeing from persecution will have arrived with the barest necessities and very frequently even without personal documents. Thus, while the burden of proof in principle rests

on the applicant, the duty to ascertain and evaluate all the relevant facts is shared between the applicant and the examiner. Indeed, in some cases, it may be for the examiner to use all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application. Even such independent research may not, however, always be successful and there may also be statements that are not susceptible of proof. In such cases, if the applicant's account appears credible, he should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt" (wij onderlijnen). (Vrije vertaling : Vaak is het echter mogelijk dat een aanvrager zijn verklaringen niet kan ondersteunen met bewijsstukken of andere bewijzen, en gevallen waarin een aanvrager het bewijs kan leveren van al zijn verklaringen zijn eerder de uitzondering dan de regel. In de meeste gevallen zal een persoon die vlucht voor vervolging aangekomen zijn met de kleinste benodigdheden en zeer vaak zelfs zonder persoonlijke documenten. Hoewel de bewijslast in beginsel op de aanvrager rust, wordt de plicht om alle relevante feiten vast te stellen en te evalueren gedeeld tussen de aanvrager en de onderzoeker. In sommige gevallen kan het zelfs zo zijn dat de onderzoeker alle middelen waarover hij beschikt kan gebruiken om het nodige bewijsmateriaal te leveren ter ondersteuning van de aanvraag. Zelfs dergelijk onafhankelijk onderzoek kan echter niet altijd succesvol zijn en er kunnen ook verklaringen zijn die niet voor bewijs vatbaar zijn. In dergelijke gevallen, indien de verklaringen van de aanvrager geloofwaardig blijken, moet men hem het voordeel van twijfel gunnen, tenzij er goede redenen zijn voor het tegendeel).

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat :

« pour pouvoir statuer en pleine connaissance de cause, l'autorité compétente doit procéder à une recherche minutieuse des faits, récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et prendre en considération tous les éléments du dossier ; (...) (Vrije vertaling : om een weloverwogen beslissing te nemen, moet de bevoegde autoriteit de feiten grondig onderzoeken, de informatie verzamelen die nodig is voor de besluitvorming en rekening houden met alle elementen van het dossier).

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Verzoeker ondervindt duidelijk moeilijkheden om zijn Somalische nationaliteit en zijn herkomst uit Beled Hawo te bewijzen. Zoals veel andere Somalische onderdanen, heeft hij geen enkel document ter beschikking die deze elementen zouden kunnen bewijzen.

Hij heeft echter wel zijn Italiaanse verblijfstitel neergelegd (en heeft dus niet willen verbergen dat hij in Italië erkend werd als vluchteling).

Verzoeker heeft ook zijn best gedaan om, rekening houdend met zijn kennis, profiel en cognitieve vaardigheden, de vragen van de tegenpartij zo goed mogelijk te beantwoorden.

De tegenpartij heeft niet meegewerkt met verzoeker om de kernelementen van zijn relaas (nationaliteit en herkomst) na te gaan.

De vraagstelling was niet aangepast (zie supra) zodat er duidelijk getwijfeld kan worden aan de wil van de tegenpartij om, samen met verzoeker, deze elementen vast te leggen. De bestreden beslissing is trouwens gebaseerd op heel weinig objectieve informatie betreffende de herkomstregio van verzoeker.

Er dient ook benadrukt te worden dat de tegenpartij enkel met de negatieve elementen van de verklaringen van verzoeker heeft rekening gehouden, maar niet met de positieve elementen.

Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht schendt.

d. Voordeel van twijfel

Artikel 48/6 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[...]).

Het CGVS weigert echter om het voordeel van twijfel te gunnen aan verzoeker, ondanks de ernst van de ingeroepen vrees.

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat, zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle incoherenties weg te nemen :

« sous réserve de l'application éventuelle d'une clause d'exclusion, la question à trancher au stade de l'examen de l'éligibilité au statut de réfugié se résume en définitive à savoir si le demandeur a ou non des raisons de craindre d'être persécuté du fait de l'un des motifs visés par la Convention de Genève ; que si l'examen de crédibilité auquel il est habituellement procédé constitue, en règle, une étape nécessaire pour répondre à cette question, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même ; que dans le cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou sur la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la causes qui sont, par ailleurs tenus pour certains. » (vrije vertaling : Onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule, kan de vraag die moet beslecht worden in het stadium van het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het statuut van de vluchteling definitief samengevat worden alste weten of de verzoeker al dan niet redenen heeft om te vrezen vervolgd te worden omwille van een van de motieven

die geïllustreerd worden door de Conventie van Genève ; dat indien het onderzoek naar de geloofwaardigheid waartoe gewoonlijk wordt overgegaan, in de regel, een fase betreft noodzakelijk om op deze vraag te antwoorden, men moet vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt ; dat in het geval waarin een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of omtrent de oprechtheid van de verzoeker, het uiten van deze twijfel er niet van ontheft zich in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden die ondanks deze twijfel, voldoende kan aangetoond worden door elementen in de zaak die wel als zeker zijn weerhouden)

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk kan zijn om de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad,

« After the applicant has made a genuine effort to substantiate his story there may still be a lack of evidence for some of his statements. As explained above (paragraph 196), it is hardly possible for a refugee to “prove” every part of his case and, indeed, if this were a requirement the majority of refugees would not be recognized. It is therefore frequently necessary to give the applicant the benefit of the doubt »

(Vrije vertaling : Nadat de aanvrager zich echt heeft ingespannen om zijn verhaal te bewijzen, kan er voor sommige van zijn verklaringen nog steeds een gebrek zijn aan bewijs. Zoals hierboven uiteengezet (paragraaf 196), is het voor een vluchteling nauwelijks mogelijk om elk element van zijn relaas te 'bewijzen' en, inderdaad, als dit een vereiste was, zou de meerderheid van de vluchtelingen niet worden erkend. Het is daarom vaak noodzakelijk om de aanvrager het voordeel van de twijfel te geven).

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming :

« Si l'établissement des faits et l'examen de crédibilité constitue une étape nécessaire à l'examen du besoin de protection, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même. Si un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus établis pour certains » (Vrije vertaling : Hoewel de vaststelling van de feiten en het onderzoek naar de geloofwaardigheid een noodzakelijke fase zijn in het onderzoek naar de nood voor bescherming, moet men vermijden dat deze fase het verzoek zelf verbergt. Indien een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, ontheft het uiten van deze twijfel er niet van in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden, dewelke voldoende kan vastgesteld worden, ondanks deze twijfel, door elementen van de zaak die overigens, voor zeker worden gehouden).

Gelet op de verschillende elementen die hierboven werden aangehaald, moest men op zijn minst het voordeel van twijfel gunnen aan verzoeker.

II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

[...].”

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Artikel 2 EVRM bepaalt :

[...]

Artikel 3 EVRM bepaalt:

[...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: “Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren” (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Somalië, omwille van zijn werkzaamheden, zijn toebehoren tot een minderheidsclan en zijn weigering om zijn dochter te besnijden.

Hij loopt dan ook een heel groot risico om, ingeval van terugkeer naar Somalië, onderworpen te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Verzoeker vreest ook de algemene veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst (provincie Gedo van Somalië). De veiligheidssituatie is er heel onstabiel en er zijn continu gevechten tussen de verschillende

actoren (Somalische overheidstroepen, Keniaanse overheidstroepen, AMISOM, Al Shabaab). De tegenpartij kent trouwens een subsidiaire beschermingsstatus toe aan de personen die afkomstig zijn uit deze regio.”

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende stukken toe:

- “ 3. Kaart van Beled Hawo – wijken;*
- 4. Kaart van Beled Hawo – politiekantoor;*
- 5. Kaart van Beled Hawo – rivier en luchthaven.”*

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn

nationaliteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio en herkomstland, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde Somalische nationaliteit, waarbij:

(a) verzoeker zijn herkomst uit de stad Baled Hawo in de provincie Gedo niet aannemelijk heeft gemaakt, omdat (i) verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorteplaats, met name stelde hij initieel te zijn geboren in Garbaharey doch liet hij dit aanpassen naar Mogadishu; (ii) verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd over zijn geboortedatum, met name stelde hij initieel te zijn geboren op 2 oktober 1994 doch liet hij dit aanpassen naar 12 december 1991; (iii) verzoekers kennis over de stad Beled Hawo, waar hij verklaarde meer dan twintig jaar te hebben gewoond, is uiterst beperkt en zijn verklaringen hierover zijn oppervlakkig en niet doorleefd; (iv) verzoeker kan maar weinig vertellen over de clanverhoudingen in zijn dorp; (v) verzoeker niets weet te vertellen over bekende personen uit de regio en de concrete inmenging van Kenia;

(b) verzoekers algemene kennis over Somalië laat te wensen over, waarbij (i) verzoeker verklaarde dat in de tijd dat hij aldaar woonde, één Dollar zes Somalische shilling waard was, terwijl één dollar echter ongeveer 20000 Somalische shilling waard was; (ii) verzoekers kennis over de geografie van Somalië beperkt is; (iii) verzoeker erg kort van stof is wanneer hem wordt gevraagd naar de regeerperiode van Hassan Sheikh, Sheikh Sharif en de Islamitische rechtbanken; (iv) verzoeker slechts vage en weinig gedetailleerde verklaringen aflegt over de aanwezigheid van Al-Shabaab en de daaruit voortvloeiende problemen voor de bevolking en de veiligheidsincidenten, evenals over de wijze waarop Al-Shabaab in 2010 uit de stad vertrok.

Aangezien verzoeker noch zijn regio van herkomst, noch zijn Somalische nationaliteit aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.3. Allereerst benadrukt de Raad, daar waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat de bewijslast in beginsel bij verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij verzoeker is gelegd.

4.1.4. Verzoeker stelt in zijn betoog, ter verschoning van zijn ontoereikende kennis, dat geen rekening werd gehouden met zijn profiel en cognitieve vaardigheden. In de mate dat verzoeker dienaangaande naar zijn beperkte scholing in een Koranschool verwijst, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij tot het 8^e jaar naar de Koranschool ging, alwaar hij alle lessen kreeg. Hij verklaarde hierbij ook te kunnen lezen en schrijven (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 11). De Raad is alleszins van oordeel dat zelfs van een jonge, ongeschoolde man met zijn voorgehouden profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde land en regio van herkomst. Dit geldt temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij meer dan twintig jaar in Beled Hawo heeft gewoond, waarbij aldus ook kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad wijst er in deze ook op dat verzoeker niet zonder meer kan voorhouden dat hij vanwege de veiligheidssituatie zich niet ver van zijn huis begaf, aangezien hij zelf verklaarde dat hij heeft gewerkt als kapper (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 11). Hij nam aldus deel aan het maatschappelijk leven. Dat verzoeker in 2013 gewond zou zijn geraakt bij een aanslag in Somalië en hiervoor in Italië werd geopereerd, is ook niet meer dan een louter blote bewering. Verzoeker brengt zo ook geen medische attesten van Italië bij, waaruit zou blijken dat hij aldaar werd geopereerd, laat staan dat er een bewijs voorligt waaruit kan worden afgeleid dat de verwonding in de nek is opgelopen in de door verzoeker geschetste omstandigheden. Waar verzoeker benadrukt dat hij kampt met veel stress, wijst de Raad erop dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt en de *protection officer* houdt hiermee rekening, maar *in casu* zijn er geen gegevens voorhanden dat stress en angstige emoties verzoeker verhinderd hebben coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo heeft hij bij de vragenlijst inzake de bijzondere procedurele noden ontkenkend geantwoord op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de

procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie AD, “vragenlijst procedure noden”, vraag 1). Verzoeker heeft ook nergens in de loop van de procedure melding gemaakt van het gegeven dat hij zodanig gestresseerd zou zijn of mentale problemen zou hebben, dat dit hem zou verhinderen om coherente en concrete verklaringen af te leggen. Er liggen dan ook geen gegevens voor, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker een specificiteit bestond, die de commissaris-generaal ertoe noopte om een bijzondere vraagstelling te hanteren. Er liggen zo ook geen medische stukken voor. Bovendien ontslaat het gegeven dat een verzoeker mogelijks stress of angst kan ervaren hem niet van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten. De Raad wijst er alleszins op dat de *protection officer*, waar nodig de tijd heeft genomen om vragen te herhalen of opnieuw te formuleren, wanneer verzoeker niet meteen relevant antwoordde op een vraag. Verzoeker verduidelijkt verder niet waarom de moeilijke levensomstandigheden in Italië, alwaar hij een tijd dakloos was, maken dat er in zijn hoofde sprake is van een zekere kwetsbaarheid, die de gedane vaststellingen zou verschonen.

4.1.5. De Raad benadrukt vooreerst de volgende pertinente overwegingen in de bestreden beslissing: *“Zo verklaarde u initieel bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u geboren werd in Garbaharey in de provincie Gedo (bijlage 26; verklaring DVZ, 11.03.2022, vraag 4-5). Later, op 11 maart 2022, liet u deze informatie aanpassen en verklaarde u geboren te zijn in Mogadishu. Hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud zegt u dat u tegen de persoon die de registratie deed Mogadishu had gezegd, maar dat die persoon uit zichzelf Garbaharey noteerde. Geconfronteerd met het feit dat dit een vreemde uitleg is zegt u dat u wel degelijk gezegd had dat u geboren werd in Mogadishu en opgroeide in Beled Hawo, maar dat die persoon zei dat u de hoofdplaats moest geven en u daarom Garbaharey zei. Deze uitleg is echter onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te klaren. Het is immers niet aannemelijk dat een medewerker van de DVZ uit zichzelf deze informatie zou aanpassen. Voorts verklaarde u bij uw registratie ook dat u geboren werd op 2 oktober 1994 (zie bijlage 26). Eveneens op 11 maart 2022 liet u uw geboortedatum aanpassen van 2 oktober 1994 naar 12 december 1991 (bijlage 26). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u hierover dat u zich eerder vergist had omdat uw vrouw ziek was. Opnieuw een weinig aannemelijke uitleg die aan uw verklaringen de geloofwaardigheid ontnemt. Dat u dan ook de Belgische autoriteiten zonder schroom trachtte te misleiden tast in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid aan.”*

Dat verzoeker zowel zijn geboorteplaats als -datum tijdens zijn procedure om internationale bescherming laat aanpassen, en dit zonder een aannemelijke verklaring hiervoor te verschaffen, heeft een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid. Iemands identiteit en herkomst maken de kernelementen van een verzoek om internationale bescherming uit, waarbij het immers in het kader van deze fundamentele gegevens zijn, dat een verzoek kan worden beoordeeld. Door in zijn verzoekschrift te herhalen dat er sprake was van miscommunicatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken, kan hij de gedane vaststellingen niet verklaren. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat het onaannemelijk is dat de medewerker van DVZ uit zichzelf Garbaharay noteert, wanneer verzoeker Mogadishu zou hebben verklaard. Er dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele poging doet om te verklaren waarom hij zijn geboortedatum liet aanpassen. De Raad treedt de commissaris-generaal alleszins bij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker een verkeerde geboortedatum zou hebben opgegeven omdat zijn vrouw ziek was.

4.1.6. Wat betreft de Somalische nationaliteit, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met verschillende beslissende elementen, die duidelijk aantonen dat hij wel degelijk de Somalische nationaliteit bezit. Zo wijst verzoeker op zijn kennis van de Somalische taal, zijn huwelijk met zijn Somalische vrouw en de omstandigheid dat hij vader is van drie Somalische kinderen. Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk waarom deze omstandigheden als dusdanig zouden moeten wijzen in de richting van het bezit van de Somalische nationaliteit. Dit geldt temeer aangezien tevens werd vastgesteld dat geen geloof wordt gehecht aan de regio van herkomst van zijn echtgenote, zodat zijn echtgenote ook geen zicht heeft geboden op haar recente verblijfplaatsen (zie A292.189 van 20 juli 2023). Het komt hierbij niet aan de Raad toe om te gissen naar de werkelijke omstandigheden en plaats, waar verzoeker en zijn echtgenote elkaar hebben ontmoet. Wat betreft de omstandigheid dat verzoeker in Italië over een beschermingsstatuut beschikt, werd in de bestreden beslissing gesteld dat : *“Dat u in Italië een status ontving wil echter niet automatisch zeggen dat de Belgische autoriteiten u eveneens een status toekennen. Uw dossier werd in België beoordeeld op basis van uw vluchtmotieven ten opzichte van Somalië. Dat u elders in Europa een status heeft kan aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen”*. Verzoeker maakt, met zijn betoog omtrent het risico op tegenstrijdige beslissingen, niet aannemelijk dat hij bij zijn persoonlijk onderhoud alsnog voldoende kennis van zijn beweerde herkomstland heeft tentoongesteld. De Raad wijst er in deze op dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk blijkt dat de *protection officer* hem voldoende en duidelijke vragen heeft gesteld

over Somalië. De Raad benadrukt verder dat verzoeker gedurende zijn beschermingsverzoek in België wisselende verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorteplaats en geboortedatum, waarbij kan worden opgemerkt dat de Italiaanse vluchtelingenkaart de door verzoeker gecorrigeerde geboorteplaats, Mogadishu, en de door verzoeker gecorrigeerde geboortedatum, 12 december 1991, vermeldt.

4.1.7. Verzoeker kan hiermee de volgende pertinente overwegingen in de bestreden beslissing alleszins niet aan het wankelen brengen: *“Voorts laat uw algemene kennis over Somalië te wensen over. Zo verklaarde u dat in de tijd dat u in Somalië woonde één dollar zes Somalische shilling waard was. In 2015 was één dollar echter ongeveer 20000 Somalische shilling waard. Dat u hier volledig de bal mislaat vergroot dan ook het vermoeden dat u niet uit Somalië afkomstig bent. U wordt gevraagd om de provincies van Somalië te noemen, behalve Gedo en antwoordt opnieuw naast de kwestie door plaatsen in uw buurt te noemen en vermeldt daarbij geen enkele provincie. Gevraagd naar andere regio's in Somalië noemt u Puntland, Mogadishu, Hargeisa en Jubaland. U wordt daarop gevraagd welke regio's van Somalië deel uitmaken van Jubaland en zegt dat u enkel weet dat het deel uitmaakt van de provincie Gedo. Gevraagd in welke provincie Mogadishu dan ligt zegt u dat het in Somalië ligt en dat Somalië in Afrika ligt tussen Ethiopië, Kenia en Djibouti (CGVS X, p. 20). U kan over uw vermeende land van nationaliteit dan ook niet veel informatie verschaffen en geeft op meerdere momenten informatie die foutief is (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze vaststellingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde nationaliteit. Wanneer gevraagd wordt naar de president van Somalië zegt u correct dat Hassan Sheikh aan de macht was toen u nog in Somalië woonde. U wordt om meer uitleg gevraagd over zijn regeerperiode en zegt dat het daarvoor Sheikh Sharif en de Islamitische rechtbanken waren. Gevraagd wat u kan zeggen over de Islamitische rechtbanken zegt u enkel dat het een religieuze groepering was en bent u dus opnieuw erg kort van stof. Wanneer u wordt gevraagd naar Al Shabaab zegt u dat ze de leiding hadden van 2008 tot 2010. U wordt gevraagd naar hun aanwezigheid in de stad en problemen die de mensen hadden, maar komt niet verder dan te verwijzen naar uw eigen problemen en te zeggen dat mannen een korte broek moesten dragen en vrouwen lange jurken. U wordt gevraagd naar specifieke veiligheidsincidenten, gevechten, machtswissels of aanslagen en herhaalt enkele keren dat er 'altijd aanslagen waren' om dan opnieuw naar uw eigen problemen te verwijzen. De protection officer vraagt u daarop om uit te leggen hoe Al Shabaab in 2010 uit de stad vertrok waarop u opnieuw erg vaag antwoordt door te zeggen dat de overheid kwam en 'Al Shabaab dan weg was'. Gevraagd naar meer details moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS X, p. 18). Uw beperkte kennis over de machthebbers in Somalië versterkt het vermoeden dat u niet van daar afkomstig bent”*

Waar verzoeker ingaat op zijn foutieve verklaringen met betrekking tot de waarde van de Somalische shilling, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker zich niet kan beperken tot het stellen dat hij amper kan schrijven en lezen en niet zo goed kan tellen. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij tot het 8^e jaar naar de Koranschool ging, alwaar hij alle lessen kreeg. Hij verklaarde hierbij ook te kunnen lezen en schrijven (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 11). Verder stelde verzoeker dat Al-Shabaab hem trachtte te overtuigen om zich bij hen te voegen, door hem te beloven dat hij maandelijks 100 dollar zou krijgen. Verzoeker gaf hierbij aan dat men in Somalië, naast de Somalische shilling, ook de dollar gebruikten (zie NPO, p. 12-13). De Raad wijst er hierbij ook op dat verzoeker bij zijn persoonlijk onderhoud zonder enig voorbehoud heeft verklaard dat één dollar gelijk stond aan 6 shilling. Indien verzoeker niet zeker was van de wisselwaarde, stond het hem vrij dit aan te geven. Dat verzoeker in het licht van deze omstandigheden een dermate afwijkend antwoord heeft gegeven over de waarde van de Somalische shilling tegenover de dollar, is weinig onaannemelijk. Ook het enkele tijdsverloop sinds het vertrek uit Somalië, verschoont deze omstandigheid niet.

Verder doet verzoeker door te volharden in zijn verklaringen en te stellen dat hij wel voldoende kennis heeft verstrekt over de geografische kenmerken en regeerfiguren in Somalië, evenals over de aanwezigheid van Al-Shabaab in en het daaropvolgende vertrek uit zijn stad, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Er kan ook niet worden vastgesteld dat de *protection officer* onzorgvuldig tewerk zou zijn gegaan bij de vraagstelling of dat hierbij geen rekening werd gehouden met zijn profiel. De overtuiging van verzoeker dat dit zo zou zijn, volstaat niet.

4.1.8. Wat betreft de regio van herkomst, uit het dorp Beled Hawo, gaat verzoeker in op de wijken en geografie. Hij gaat niet akkoord met de conclusies van de commissaris-generaal en benadrukt dat hij duidelijk heeft gesteld dat zijn eigen wijk, Bu'ada, in het noorden van de stad Beled Hawo ligt en dat de wijken Dhabad en Qansaxa aan zijn eigen wijk grenzen. Hij stelt dat deze verklaringen steun vinden in de objectieve landeninformatie betreffende de wijken van Beled Hawo, dat hij als overtuigingsstuk 3 bij zijn verzoekschrift voegt. In deze gaat verzoeker er evenwel aan voorbij dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* meermaals heeft gevraagd naar de wijken, die grenzen aan de wijk waarin verzoeker woonde. Na enkele onduidelijke antwoorden, stelt verzoeker zelf uitdrukkelijk of de *protection officer* wilt weten welke wijken naast zijn eigen wijk Bu'ada liggen. Wanneer de *protection officer*

hierop bevestigend antwoordt, stelt verzoeker dat dit Buurta Sagaro betreft. Wanneer de *protection officer* vervolgens nogmaals uitdrukkelijk stelt dat aldus Buurta Sagaro de enige wijk is die naast verzoekers eigen wijk lag, bevestigt verzoeker dit en stelt hij dat de andere wijken verder liggen. De verklaring in het verzoekschrift dat hij aldus zou hebben aangegeven dat de wijken Dhabad en Qansaxa aan zijn eigen wijk grenzen, vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud. Wat betreft de afstand tussen Mogadishu en Beled Hawo, stelt verzoeker dat het moeilijk is voor hem om dit in te schatten. Hij herhaalt dat hij nooit naar een reguliere school ging en dat hij deze afstand ook maar één keer heeft afgelegd toen hij drie jaar was. In deze wijst de Raad erop dat verzoeker zonder voorhoud heeft verklaard dat de afstand tussen Mogadishu en Beled Hawo ongeveer 240 kilometer betreft. Indien verzoeker deze afstand niet kende, stond het verzoeker vrij dit als zodanig aan te geven tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Wanneer een verzoeker evenwel een antwoord op een vraag verschaft – zonder hierbij aan te geven dat hij dit eigenlijk niet zeker weet of kan inschatten – mag worden verwacht dat hij deze vraag correct beantwoordt, *quod non in casu*. Verder kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat hij wel degelijk heel goed weet dat Garbaharey ten zuiden van Beled Hawo ligt. Verzoeker heeft uitdrukkelijk verklaart dat Garbaharey ten noorden van Beled Hawo ligt, waarbij hij dit nogmaals bevestigt wanneer de *protection officer* hem vraagt of hij bedoelt dat Garbaharay ten noorden van Beled Hawo ligt. Er kan dan ook geenszins worden vastgesteld dat verzoeker de vraag verkeerd zou hebben verstaan of dat de vraagstelling niet aangepast zou zijn geweest. Los van de vaststelling dat desgevallend nog kan worden aangenomen dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de naam van de kleine luchthaven in de buurt van Beled Hawo, kan alleszins wel worden verwacht dat verzoeker de ligging hiervan tegenover de stad wel concreter zou kunnen schetsen dan “het is gelegen aan een hoek, een kant van de stad” (zie NPO, p. 17).

4.1.9. Verzoeker brengt evenmin enig element aan, die de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen brengen: “Gevraagd wat u nog kan vertellen over Beled Hawo zodat het voor het CGVS duidelijk is dat u van daar bent komt u niet verder dan te zeggen dat er droogte was en dat er aan landbouw wordt gedaan in de omgeving. U wordt daarop gevraagd om iets over uw eigen wijk te vertellen en stelt dat er huizen, hutten en kleine huisjes van golfplaten stonden. Gewezen op het feit dat dit heel algemeen is en gevraagd of u iets kan vertellen over bepaalde plaatsen of markten die u bij naam kan noemen zegt u opnieuw heel algemeen dat ‘de winkels namen hadden’ en dat ‘mensen kolen verkochten in kleine hutjes’ (CGVS X, p. 16). Uw verklaringen zijn dan ook dermate oppervlakkig en niet doorleefd dat ze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Beled Hawo. Ook wanneer wordt gevraagd naar bekende gebouwen weet u enkel het ziekenhuis Khalil te noemen. Gevraagd naar de wijk waarin dat gelegen is antwoordt u opnieuw afwijkend door te zeggen dat het ‘in de stad’ ligt. Evenmin kan u zeggen in welke wijk het politiekantoor gelegen is (CGVS X, p. 17). Uw kennis over Beled Hawo is dan ook zo beperkt dat u opnieuw niet weet aan te tonen dat u ervan afkomstig bent.” Verder vermeldt u de rivier Dawo, een grote rivier die aan de rand van Beled Hawo zou passeren, maar zegt u erbij dat u er enkel van hoorde en de rivier nooit zelf zag. U wordt gevraagd naar meer uitleg over welke dorpen aan welke kant van de rivier liggen, maar zegt dat u nooit naar de overkant ging (CGVS X, p. 17). Opnieuw weet u geen informatie te geven over de directe omgeving van uw dorp.” Dat de *protection officer* niet uitdrukkelijk heeft gevraagd naar de namen van de winkels, doet geen afbreuk aan de vastgestelde oppervlakkigheid van de antwoorden van verzoeker. De *protection officer* heeft aangegeven dat verzoekers verklaringen algemeen blijven, waarbij er werd gevraagd naar “bepaalde markten bij naam, of bepaalde markten die producten verkochten waarvan u kan zeggen die lagen in die buurt”. Dat verzoeker, die verklaarde meer dan twintig jaar in Beled Hawo te hebben gewoond, niet verder komt dan het stellen dat de winkels namen hadden, die erop stonden en dat er mensen kolen ging verkopen in kleine hutjes, is weinig doorleefd. Ook van een laaggeschoolde volwassen man, die verklaart meer dan twintig jaar in een stad te hebben gewoond, kan worden verwacht dat hij meer concrete en doorleefde details kan verschaffen over het dagelijkse leven in deze stad, *quod non in casu*. Waar verzoeker nog verwijst naar het overtuigingsstuk 4 bij het verzoekschrift, waaruit zou blijken dat het politiekantoor is gelegen aan een kruispunt, benadrukt de Raad dat uit deze kaart geenszins blijkt dat Beled Hawo maar één kruispunt zou hebben. De *protection officer* merkt terecht op dat er veel kruispunten in een stad zijn, zodat van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij meer concreet kan aangeven aan welk kruispunt het politiekantoor zou zijn gelegen. Wat betreft de rivier Dawo, stelt verzoeker thans dat deze rivier aan de andere kant van de grens, in Kenia, stroomt, zodat het normaal is dat hij deze nooit heeft gezien en niet beter kan situeren. De Raad merkt echter – losstaand van de vaststelling dat uit het gevoegde stuk niet zonder meer blijkt dat de rivier in Kenia zou lopen – op dat verzoeker dit nooit zo vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud, waar hij stelde dat de rivier aan de zijkant van de stad liep. Indien de rivier daadwerkelijk in Kenia loopt, kon worden verwacht dat verzoeker dit ook zo zou verklaren tijdens zijn onderhoud. Het geheel aan de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststellingen in de bestreden beslissing, in rekening genomen, treedt de Raad de commissaris-generaal

bij dat verzoekers kennis over de directe omgeving van Beled Hwo dermate beperkt is, dat hij niet weet aan te tonen dat hij daadwerkelijk afkomstig is van deze stad.

4.1.10. De Raad stelt verder, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker weinig kan vertellen over de clanverhoudingen in zijn dorp. Zo stelde de commissaris-generaal dat: *“Zo zegt u dat de meeste mensen daar behoren tot de marehan, maar weet u niet welke subclans van de marehan er in Beled Hawo woonden (CGVS X, p. 9). Evenmin weet u welke clans er nog wonen buiten de marehan en verklaart u dat door te zeggen dat de andere clans zich te goed voelden voor jullie en dat jullie niet met hen mochten zitten of praten (CGVS X, p. 9). Gezien de vele clanconflicten en moeilijke clanverhoudingen in Beled Hawo mag men echter verwachten dat u hierover iets zou kunnen vertellen. Wanneer specifiek wordt gevraagd naar clanconflicten begint u over een conflict in 2016. Dat is op zijn minst opmerkelijk aangezien u op dat moment het land al verlaten zou hebben. Hierop gewezen zegt u dat u het vernam van uw klanten in Italië. Nogmaals gevraagd naar conflicten van voor uw vertrek zegt u dat u hierover nooit iets gehoord heeft (CGVS X, p. 9; informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u hierover niets kan vertellen doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst”*. Door de door hem afgelegde verklaringen te herhalen en te volharden dat hij wel degelijk voldoende informatie heeft kunnen verstrekken, brengt hij de gedane vaststellingen niet aan het wankelen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft de commissaris-generaal zich voor zijn beoordeling van de claninformatie wel degelijk gebaseerd op objectieve landeninformatie, die ook werd toegevoegd aan het rechtsplegingsdossier (zie AD, “map landeninformatie CGVS”, stukken 3-4-5-6-7). Dat verzoeker zelf tot een minderheidsclan behoorde, verschoont zijn gebrek aan informatie omtrent de verschillende clans niet. De Raad benadrukt ook dat verzoekers verklaringen over hoe hij op de hoogte kwam van het clanconflict van 2016 onaannemelijk zijn. Zo verklaarde verzoeker dat hij dit vernam van klanten van hem, die langskwamen om hun haren te laten knippen en dat zij stelden dat *“vandaag is het flink ruzie”*. Wanneer de *protection officer* opmerkt dat verzoeker in 2016 niet meer in Somalië was, stelt verzoeker plots dat hij dit heeft vernomen van zijn klanten na zijn aankomst in Italië. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij nooit heeft gewerkt in Italië (zie NPO, p. 16) en hij stelde dat hij van het clanconflict hoorde van klanten die hun haren kwamen laten knippen, is de door verzoeker geschetste gang van zaken opmerkelijk. Het is bovendien verder ook onaannemelijk dat verzoeker wel kennis zou hebben van een clanconflict, dat dateerde van na zijn vertrek uit Somalië, doch geen enkel conflict van tijdens zijn verblijf in Somalië kan aanhalen.

4.1.11. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.1.12. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog ingaat op de motieven inzake de inmenging van Kenia, acht de Raad het geheel aan de voorgaande vaststellingen ruimschoots voldoende, opdat kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat Beled Hawo zijn regio van herkomst is en dat hij de Somalische nationaliteit heeft. Dit motief dient dan ook te worden beschouwd als een overtollig motief, waarvan een verder onderzoek zich niet opdringt.

4.1.13. Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat *“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.”* De commissaris-generaal wijst er hierbij terecht op dat *“U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst (CGVS X, p. 17). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”*

4.1.13. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het district Beled Hawo gelegen in de regio Gedo in Somalië, noch dat hij de Somalische nationaliteit bezit, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de nationaliteit en verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat hij afkomstig is van een land/regio waar geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. De vaststelling dat er in hoofde van verzoekers dochter H. werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die hierboven gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. Verzoeker kan zich aldus niet zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van zijn dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoeker internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het is aan verzoeker om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES